

1. Ro - su dej - te, ó ne - be - sa!
 Tak ot - co - vé vo - la - li,
 a - by Me - si - áš ra - dost ne - sa
 při - šel k nim, sr - deč - ně žá - da - li.

2. I přišel k mnohé žádosti / v osobě ponížené / a svlažil deštěm spravednosti / srdce všech věřících zemdlené.
3. Rosu dejte, ó nebesa! / I my také volejme, / aby Kristus Pán, pomoc nesa, / přišel k nám, srdečně žádejme.
4. Neboť od bíd, jež neseme / na tomto bídném světě, / čím dále tím již více schne / jako kvítí od horka v létě.
5. Rosu dejte, ó nebesa! / Přijď, ó Pane Ježíši, / jakož jsi dávno, na světě jsa, / sliboval své křesťanské říši:
6. „Kdekoli dva neb tři budou / v mém jménu shromážděni, / uprostřed sebe mne dostanou, / chci býti jejich občerstvení.“
7. Chraň své slovo i svátosti / v čistotě mezi námi, / a tak v těch darech nám k radosti / zůstávej, Pane, vždycky s námi.
8. Rosu dejte, ó nebesa! / Přijď, ó Pane Ježíši! / K příchodu tvému církev plesá, / uslyš srdečnou žádost naši.
9. Učiň konec světa zlosti / jsa všech soudcem a králem, / nám pak otevři z své milosti / ten zlatý nový Jeruzalém.
10. Rosu dejte, ó nebesa! / Ó ať se to vše stane! / Prosbám všech věrných přítomen jsa, / vyslyš i nás, přemilý Pane.

T: Jiří Třanovský, Cithara sanctorum, 1636 / Evangelický zpěvník, 1979
 M: Písně chval Božských, 1541